

Lívsins rættur

TAKKAÐ verið framskygðum stórmennum eins og politikarum kring heimin allan, sum hóast politiskar, átrúnaðarligar og fíggjarligar ójavnar, skiltu tað skilagóða í einum skipaðum samstarvi fyri einum betri heimi fyri øll, eru vit við böttu fatanini millum fólksløg nú frægari fyri til at veita samskipaða hjálp og linna, tá har vánaligast er statt.

ÓJAVNAR, armóðin og ikki minst órætturin, summi líða meira enn onnur, er ikki fyribeindur, men í mun til onkuntíð, so hava vit nú ein alheimsstovn við hópi av góðgerandi undirdeildum, sum vegna fræga hjálpar- og menningararbeiði teirra har neyðin er størst, hava vunnið uppiborna virðing og myndugleika til at ganga undan í hesum mangan ótýdliga arbeiði.

SAMAN við mongum øðrum vælgerandi felagsskapum avrika hesir stovnar alt frá tí mest bráðneyðuga hjálpararbeiðinum til tær meira langt-røkkandi loysnirnar — at veita hjálp til sjálvhjálp.

UPPLÝSING, vegleiðing og

ikki minst fólksins møguleikar fyri sjálvsupplýsing, eru mest týðandi partar í hesum meira langt-røkkandi menningararbeiði. Er tað rokkið, verður munandi lættari at mynda og fylla út vinnuligu og sosialu karmarnar, hesi ymisku samfeløgini kunnu ætlast at megna at bera.

AT góður skúlaskapur frá grundini tí er besta vápnid í stríðinum móti fákunnu, armóð, andaligari sum handaligari kúgan, má tí vera øllum greitt. Tí hava eisini Sameindu Tjóðir í mong ár lagt alstóran dent á júst henda táttin, og fyri at gera vart við, at enn er langt á mál, hevur stovnurin lýst verandi skúlaár sum altjóða lesiár.

VIT kunnu bert takka stovnum og teimum kring heim, sum umsita skulu hesa viðtøku og sum hvør í sínum lagi skulu ávirka egnar myndugleikar sum frægast á vegis málinum, fyri hesa tiltrongdu áminning.

VIT skulu nevnliga ikki sjálvir so langt aftur í tíðina fyri at fáa um endan av tí mangan skammiliga stríði, vit føroyingar fingi burtúr fríum skúlaskapi fyri almúgvuna.

AT tað ikki nú verður sagt beinleiðis, men kortini meint av onkrum — at tað er vanda-mikið at upplýsa arbeiðara- og fiskimannabørn okkara, skal ongin ivast í. At hetta dulda prát kanska er annað enn prát kundu ynskini um ser- og privatskúlar, sum tað almenna tó skal gjalda bróðurpartin av umframt útbúgva lærarar til, eisini bent á.

VIT ynskja sjálvsagt bæði næmingum í hesum skúlum og »almannanæmingum« okkara besta møguliga lærdómin, ein lærdóm, sum byggjast kann víðari á til tey andans sum handans yrki, evnini megna. Eitt grundstøði ella fatanarheim, har ivi ikki skal vera um rangt ella rætt móttvegis næsta og umhvørvi okkara — eisini tí nakað longri burturi.

FØROYINGAR fegnast allir í dag um okkara fræga skúla. Onkur heldur tó, at onkur útbúgving verður lívgjað fíggjarliga betri enn aðrar, men fá halda útbúgvingar okkara verða ov góðar. Øll hava á sín hátt rætt, men skal talan vera um at unna onkrum skúla betri enn øðrum, má og skal tað vera barnaskúla okkara.

HÓAST neyðugar sparingar á øllum økjum, eisini innan skúlaverkið, kann okkara ættarlið ikki hava sitandi á sær, at tað beindi fyri eins møguleikum hjá okkara smáu til at royna tey evni, Skaparin gav. Hesin rættur má og skal tryggjast — og ikki minst teimum smáu, sum kanska ongan hava til at halda seg framat hesum møguleika.

VÆL vita vit, at ymiskt er sum hesi fáa burtúrur seinni í lívinum, men hava tey ikki nomið kunnleika til fremsta frælsisamboð — at duga at lesa — er øll vón fokin.

HETTA eru vit øll greið yvir. Tí skuldi tað heldur ikki verið torført hjá okkum føroyingum at fata týðningin av slíkum hjálparætlanum í tilafturskomnum londum. Gávu-mildni í so máta prógvar eisini at so er. Í hvønn mun spargarnar innan skúlaverkið gera tað, kann haldað ymiskt um, men hesar mugu og skulu ongantíð gerast so, at hesin »lívsins rættur« fyri okkara smæstu nakrantíð verður hóttur — um enn vit bert ana sum tjóð. Heldur tvørturímóti.

sosigaley

Tilvildarligur ferðafólka-politikkur

Í oddagrein í gjár skrivar Dagblaðið um Kirkjubø sum ferðafólka-stað m.a.:

Vit skatta fólkaognina og søguliga hornasteinin Kirkjubø. Men okkara tví-støða tænr til lítlan sóma. Ikki fáa vit okkum at vísa Múrinum nóg stóran ans til at seta hann í stand sum forminnissavn. Hann tænr væl sum heimins størsta opna pissihús hjá 1.000-tals vitjandi árliga, føroyingum sum útlendingum. Landsstýrið kann ikki taka seg saman til at gera alment tváttarhús á staðnum. Hvør má hjálpa sær sjálvum sum frægast. Ferðafólk torir illa til

gongu til Kirkjubøar av vanda fyri maktarloysi. Tó at ein danskur pinna-ísar og postkort fæst til neyð úr eini kiosk undir Stokkastovuni. Annars hvorki vátt ella turt fyrr enn aftur í Havn.

Kirkjubøur er besta i-myndin av kleyvarskapi okkara, tá talan er um Føroyar sum ferðamannaland. Ein stúgvi av góðum ætlanum, privatgisting, gestabúðir og skitforum krabbagággum. Vælegrnað land við villari, vakrari náttúru, reinari luft og umhvørvi, hópin av útferðarmøguleikum. Men ikki so frægt sum ein kaffistova, fyri ikki at tala um gistingarhús, í land-sins søgudepli.

Ein má fegnast um norsku virðislonina til kongsbóndahjúnini. Uttan blúð fólk sum tey við toli, treysti og tjúkkari

húð hovdu Føroyar einki at bjóða útlenskum ferðafólki. Vit vilja so fegin hava tey henda vegin. Men eidasort at fáa nakran vinning úr hesi upplögdu inntøkukeldu. Hygg at Kirkjubø-múrinum. So sært tú føroyskan ferðamannapolitik.

At føroyskur ferðamannapolitikur hevur verið og er helst enn merktur av tilvild og snæverskygni, er eingin loyna. Spell, tí aðrastaðni er ferðafólkaavinnan eitt størri ella minni íkast fíggjarliga, men ikki her. Landsstýrið hevur nú umskipað ovastu leiðsluna av føroyskum ferðafólkapolitikki, so vonandi verður frægari framvið.

Góð kelda

Oyggjatiðindi skriva frá

landsfundi Javnaðarflok-sins, sum var suðuri í Vági um vikuskiftið:

Stutt sagt var eitt rættligt rok á landsfundinum hjá »reyðu rósuni« við tí knýtta nevanum. Tað byrjaði við, at Ingeborg Vinther og Atli P. Dam brustu saman. Atli Dam vildi ikki finna seg í at fáa nokur »borgarlig« orð frá fákfelagsleiðaranum í 1. mai-røðu hennara á Vaglinum í Havn.

Ingeborg og Atli brustu saman, skrivar blaðið. Hetta ljóðar spennandi. Bert spell, at lesararnir ikki fáa meira at vita um hendan samanbrestin. Oyggjatiðindi hava fingið væl meira burtur úr landsfundinum enn tey, sum har vóru komin saman. Ingeborg var als ikki við á landsfundinum.

Havnin sum ferðafólkabýur

Skal ferðamannavinnan verða útbýgd, so krevst ein nágreinilig meting av tørvinum innan ymisk øki av vinnuni. Kommunan eigur at fáa til vegar neyðugar upplýsingar um altjóða ferðamannavinnu at nýta í sínari ráðlegging á hesum øki.

Hetta siga teir báðir, Poul Michelsen, býráðsformaður, og Tórfinn Smith, býráðslimur, í einari frágreiðing, sum varð almannakunngjørd týsdagin. Frágreiðingin víðger hvussu ein ávis vinnulivsmenning kann fara fram í Havn. Ein partur av frágreiðingini snýr seg um ferðafólkaavinnuna.

Til at fyrireika eina útbýgda ferðafólka-vinnu í høvuðsstað-

num eru triggir ar-beiðsbólkar settir, sum hvør í sínum lagi skal lata býráðnum álit í heyst, so fyrstu tiltøkini kunnu setast í verk til næsta summ-ar.

Ein bólkur skal kanna hvussu mat-stovuvinnan kann mennast, annar bólkur skal taka sær av hvussu Havnin kann gerast ráðstevnu og fundarbýur, og hin triði bólkurin skal siga sína hugsan um háskúla- og skeiðvirksemi kann mennast. Serliga við atliti til at útlensk ferðafólk kunnu fáa eina virkna summarfritíð í Føroyum.

Hetta er eitt gott tiltak, meiriluti og minniluti í Tórshavn Býráð eru farnir undir saman.